

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

30 septembrie 2021 *

„Trimitere preliminară – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 65 alineatele (2) și (5) –
Domeniu de aplicare – Lucrător aflat în șomaj total – Ajutor de șomaj – Lucrător care are
reședința și desfășoară o activitate salariată în statul membru competent – Transferul reședinței
sale în alt stat membru – Persoană care nu desfășoară în mod efectiv o activitate salariată în statul
membru competent înainte de a fi în șomaj total – Persoană în concediu pe motiv de boală și care
primește, în acest temei, prestații de boală plătite de statul membru competent –
Desfășurarea unei activități salariate – Situații juridice comparabile”

În cauza C-285/20,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de
Centrale Raad van Beroep (Curtea de Apel pentru Litigii de Securitate Socială și de Funcție
Publică, Țările de Jos), prin decizia din 25 iunie 2020, primită de Curte la 29 iunie 2020, în
procedura

K

împotriva

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv),

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul N. Wahl, președinte de cameră, domnul F. Biltgen (raportor) și doamna
L. S. Rossi, judecători,

avocat general: domnul H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv), de
M. Mollee, în calitate de agent;
- pentru guvernul neerlandez, de M. K. Bulterman și C. S. Schillemans, în calitate de agenți;

* Limba de procedură: neerlandeza.

- pentru guvernul ceh, de M. Smolek, J. Vláčil și J. Pavliš, în calitate de agenți;
- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de D. Martin și F. van Schaik, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 (JO 2012, L 149, p. 4) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 883/2004”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între K, pe de o parte, și Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv) (Consiliul de administrație al Institutului de Administrare a Asigurărilor pentru Lucrătorii Salariați, Țările de Jos) (denumit în continuare „Institutul de Administrare a Asigurărilor pentru Lucrătorii Salariați”), pe de altă parte, în legătură cu refuzul acestuia din urmă de a-i plăti ajutor de șomaj după o perioadă de concediu medical într-un alt stat membru decât Regatul Țărilor de Jos, pe durata căruia primea de la acest alt stat membru prestații de boală.

Cadrul juridic

- 3 Considerentele (4) și (45) ale Regulamentului nr. 883/2004 au următorul cuprins:

„(4) Este necesar să se respecte caracteristicile proprii legislațiilor interne privind securitatea socială și să se elaboreze un sistem unic de coordonare.

[...]

(45) Dat fiind că obiectivul acțiunii preconizate, adică adoptarea măsurilor de coordonare care să garanteze exercitarea eficientă a dreptului la libera circulație a persoanelor, nu se poate realiza într-o măsură suficientă de către statele membre și, prin urmare, datorită amplitudinii și efectelor acțiunii respective, se poate realiza mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, consacrat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestui obiectiv.”

4 Articolul 1 din Regulamentul nr. 883/2004, intitulat „Definiții”, prevede:

„În sensul prezentului regulament:

(a) prin «activitate salariată» se înțelege orice activitate sau situație echivalentă considerată ca atare, în aplicarea legislației de securitate socială din statul membru în care se desfășoară această activitate sau în care există situația echivalentă;

[...]

(f) prin «lucrător frontalier» se înțelege orice persoană care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru și care este rezidentă în alt stat membru, în care se întoarce de regulă zilnic sau cel puțin o dată pe săptămână;

[...]

(j) prin «reședință» se înțelege locul în care o persoană este rezidentă în mod obișnuit;

[...]

(q) prin «instituție competentă» se înțelege:

(i) instituția la care este afiliată persoana în cauză la data la care solicită prestația

sau

(ii) instituția de la care persoana în cauză are sau ar avea dreptul să primească prestații, în cazul în care aceasta sau unul sau mai mulți membri ai familiei sale ar fi rezidenți în statul membru în care este situată instituția

sau

(iii) instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru în cauză

[...]

(s) prin «stat membru competent» se înțelege statul membru în care este situată instituția competentă;

[...]”

5 Articolul 2 din acest regulament, intitulat „Domeniul de aplicare personal”, prevede la alineatul (1):

„Prezentul regulament se aplică resortisanților unuia dintre statele membre, apatrizilor și refugiaților care sunt rezidenți într-un stat membru și care se află sau s-au aflat sub incidența legislației unuia sau mai multor state membre, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora.”

6 Titlul II din regulamentul menționat, intitulat „Stabilirea legislației aplicabile”, cuprinde articolele 11-16 din acesta.

7 Articolul 11 din Regulamentul nr. 883/2004, intitulat „Reguli generale”, prevede la alineatul (2):

„În aplicarea prezentului titlu, persoanele cărora li se acordă o prestație în numerar ca urmare sau ca o consecință a desfășurării unei activități salariate sau independente se consideră că desfășoară activitatea menționată. Această dispoziție nu se aplică în cazul pensiei de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș, sau al indemnizațiilor pentru accidente de muncă, boli profesionale sau al prestațiilor de boală în numerar, care acoperă tratamentul pentru o perioadă nelimitată.”

8 Titlul III din acest regulament, intitulat „Dispoziții speciale aplicabile diferitelor categorii de prestații”, prevede, în capitolul 6, care cuprinde articolele 61-65a din regulamentul menționat, normele privind ajutorul de șomaj.

9 Articolul 65 din Regulamentul nr. 883/2004, intitulat „Șomerii rezidenți într-un alt stat membru decât statul competent”, prevede la alineatele (2) și (5):

„(2) Persoana aflată în șomaj total care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, își avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent și care continuă să își aibă reședința în statul membru respectiv sau se întoarce în statul membru respectiv se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru de reședință. Fără a aduce atingere articolului 64, persoana aflată în șomaj total poate, ca măsură suplimentară, să se pună la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru în care și-a desfășurat ultima activitate salariată sau independentă.

Persoana aflată în șomaj, care nu este lucrător frontalier și care nu se întoarce în statul membru de reședință, se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru a cărui legislație i s-a aplicat ultima dată.

[...]

(5) (a) Șomerul prevăzut la alineatul (2) prima și a doua teză beneficiază de prestații în conformitate cu dispozițiile legislației din statul membru de reședință, ca și cum ar fi fost supus legislației respective în timpul ultimei sale activități salariate sau independente. Aceste prestații se acordă de către instituția de la locul de reședință.

(b) Cu toate acestea, un lucrător care nu este lucrător frontalier și care a primit prestații în numele instituției competente din statul membru a cărui legislație i s-a aplicat ultima oară beneficiază mai întâi, la întoarcerea în statul membru de reședință, de prestații în conformitate cu articolul 64, acordarea de prestații în conformitate cu litera (a) fiind suspendată pe perioada în care lucrătorul primește prestații în temeiul legislației care i s-a aplicat ultima dată.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

10 Reclamantul din litigiul principal a părăsit Turcia pentru a se instala în Țările de Jos în cursul anului 1979 și a lucrat acolo pentru diferiți angajatori până în anul 2015.

11 Începând din anul 2005, reclamantul din litigiul principal a avut reședința împreună cu familia sa în Germania.

12 La 1 mai 2015, el a fost recrutat de un angajator în Germania.

- 13 La 24 august 2015, reclamantul din litigiul principal a fost plasat în concediu pe motiv de boală și, de la această dată, nu și-a mai desfășurat în mod efectiv activitatea.
- 14 Într-o primă etapă, el a continuat să își primească salariul înainte de a beneficia, începând de la 14 octombrie 2015, de o prestație de boală în Germania.
- 15 La 2 februarie 2016, reclamantul din litigiul principal s-a mutat la fratele său din Țările de Jos și a solicitat radierea sa din registrul de evidență a populației din Germania.
- 16 La 15 februarie 2016, angajatorul său din Germania a pus capăt contractului său de muncă.
- 17 La 16 februarie 2016, reclamantul din litigiul principal a fost operat într-un spital din Germania, unde a fost internat până la 19 februarie 2016.
- 18 La 4 martie 2016, reclamantul din litigiul principal s-a înscris în registrul de evidență a populației din Țările de Jos, la adresa fratelui său.
- 19 La 15 martie 2016, a devenit efectivă rezilierea contractului de muncă dintre reclamantul din litigiul principal și angajatorul său din Germania.
- 20 La 4 aprilie 2016, instituția germană competentă a apreciat că reclamantul din litigiul principal era din nou apt să desfășoare o muncă adaptată stării sale de sănătate și, prin urmare, a încetat să îi plătească o prestație de boală.
- 21 La 22 aprilie 2016, reclamantul din litigiul principal a depus la Institutul de Administrare a Asigurărilor pentru Lucrătorii Salariați o cerere de ajutor de șomaj, cu efect de la 4 aprilie 2016.
- 22 Prin decizia din 7 iulie 2016, Institutul de Administrare a Asigurărilor pentru Lucrătorii Salariați și-a declinat competența de a se pronunța cu privire la dreptul reclamantului din litigiul principal la ajutor de șomaj.
- 23 Reclamantul din litigiul principal a formulat o reclamație împotriva acestei decizii, care a fost respinsă prin decizia Institutului de Administrare a Asigurărilor pentru Lucrătorii Salariați din 14 septembrie 2016. Acesta din urmă și-a reiterat poziția potrivit căreia nu este abilitat să se pronunțe cu privire la cererea de ajutor de șomaj a persoanei interesate. În opinia sa, statul membru competent în această privință este Republica Federală Germania, în calitate de ultim stat de încadrare în muncă, dat fiind că, până la 24 august 2015, reclamantul din litigiul principal desfășura în mod efectiv o activitate salariată în Germania și nu era lucrător frontalier.
- 24 Reclamantul din litigiul principal a introdus o acțiune împotriva acestei decizii la rechtbank Overijssel (Tribunalul din Overijssel, Țările de Jos), care a respins-o ca nefondată. Această instanță a considerat că Institutul de Administrare a Asigurărilor pentru Lucrătorii Salariați a declarat în mod întemeiat că reclamantul din litigiul principal nu este lucrător frontalier și că nu are dreptul la ajutor de șomaj în Țările de Jos în temeiul articolului 65 din Regulamentul nr. 883/2004.
- 25 Instanța de trimitere, sesizată cu o acțiune împotriva hotărârii rechtbank Overijssel (Tribunalul din Overijssel), arată că părțile nu sunt de acord cu privire la aspectul dacă reclamantul din litigiul principal are dreptul la ajutor de șomaj în Țările de Jos în temeiul articolului 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 883/2004.

- 26 Ea subliniază în această privință că reclamantul din litigiul principal avea reședința și lucra în Germania și că, începând de la 14 octombrie 2015, el era în concediu medical și primea prestații de boală în Germania, aceasta până la 4 aprilie 2016, dată de la care s-a aflat în șomaj total. Or, din moment ce reclamantul din litigiul principal și-a transferat reședința în Țările de Jos la 2 februarie 2016, începând de la această dată, el avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent, în sensul articolului 1 literele (q) și (s) din Regulamentul nr. 883/2004, și anume în Germania.
- 27 Potrivit instanței de trimitere, litigiul principal ridică problema dacă articolul 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 883/2004 se aplică într-o situație în care, înainte de a fi în șomaj total, persoana interesată nu desfășurase în mod efectiv o activitate salariată în statul membru competent, ci era în concediu pe motiv de boală și primea, în acest temei, o prestație de boală plătită de acest stat membru.
- 28 Instanța de trimitere consideră că o asemenea situație trebuie considerată o situație juridică comparabilă cu desfășurarea unei activități salariate și că, prin urmare, trebuie să se răspundă afirmativ la această întrebare. Ea arată în această privință că articolul 11 din Regulamentul nr. 883/2004, care face parte din titlul II din regulamentul respectiv, asimilează beneficiul unei prestații de boală cu desfășurarea unei activități salariate și consideră că această asimilare trebuie aplicată în contextul articolului 65 alineatele (2) și (5) din regulamentul menționat. Ea își motivează raționamentul prin faptul că o interpretare logică și coerentă a noțiunii de „desfășurare a unei activități salariate” impune interpretarea acestei noțiuni în același mod în dispozițiile diferitor titluri din același regulament.
- 29 În plus, instanța de trimitere susține că jurisprudența stabilită de Curte în cadrul articolului 71 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/71”), care a precedat articolul 65 din Regulamentul nr. 883/2004 (Hotărârea din 27 ianuarie 1994, Maitland Toosey, C-287/92, EU:C:1994:27, punctul 13, precum și Hotărârea din 29 iunie 1995, van Gestel, C-454/93, EU:C:1995:205, punctele 13, 20 și 24), este relevantă în speță.
- 30 Ea amintește că, potrivit acestei jurisprudențe, singurul element relevant pentru aplicarea articolului 71 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul nr. 1408/71 este împrejurarea că persoana în cauză are reședința într-un alt stat membru decât cel la a cărui legislație era supusă pe durata ultimei sale activități. Pe de altă parte, Curtea ar fi recunoscut că această dispoziție se aplică unei persoane al cărei raport de muncă este menținut în temeiul unui concediu și care, așadar, nu își desfășoară în mod efectiv activitatea (Hotărârea din 22 septembrie 1988, Bergemann, 236/87, EU:C:1988:443). Instanța de trimitere deduce de aici că articolul 65 din Regulamentul nr. 883/2004 vizează nu numai desfășurarea efectivă a ultimei activități salariate, ci și o situație în care persoana interesată nu desfășoară în mod efectiv o activitate. Această instanță consideră, în plus, că motivele pentru care persoana interesată și-a transferat reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent nu sunt relevante.
- 31 Instanța de trimitere susține că această interpretare nu poate fi repusă în discuție de faptul că Curtea a statuat că articolul 71 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în mod strict în scopul prevenirii abuzurilor (Hotărârea din 17 februarie 1977, Di Paolo, 76/76, EU:C:1977:32, punctul 13). Ea ar fi de altfel conformă cu

obiectivul urmărit de această dispoziție, care este de a asigura lucrătorului migrant beneficiul ajutorului de șomaj în cele mai favorabile condiții (Hotărârea din 22 septembrie 1988, Bergemann, 236/87, EU:C:1988:443, punctele 18 și 20, precum și Hotărârea din 29 iunie 1995, van Gestel, C-454/93, EU:C:1995:205, punctul 20). Astfel, legătura cu statul membru de reședință i-ar oferi în principiu persoanei în cauză cele mai mari șanse de a se reintegra profesional.

32 Întrucât a considerat că în cauza cu care este sesizată se ridică probleme care nu pot fi soluționate fără îndoieli rezonabile, Centrale Raad van Beroep (Curtea de Apel pentru Litigii de Securitate Socială și de Funcție Publică, Țările de Jos) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) Articolul 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul [...] nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că o persoană aflată în șomaj total care și-a transferat reședința într-un alt stat membru în perioada în care primea din statul membru competent o prestație prevăzută la articolul 11 alineatul (2) din [acest regulament] sau înainte de încetarea raportului său de muncă are dreptul la un ajutor de șomaj potrivit legislației statului membru în care are reședința?
- 2) Este relevant, în acest context, din ce motive, de exemplu din motive de ordin familial, această persoană aflată în șomaj și-a transferat reședința într-un alt stat membru decât cel competent?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 33 De la bun început, trebuie amintit că articolul 65 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004 prevede că persoana aflată în șomaj total care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent și care continuă să aibă reședința în statul membru respectiv sau se întoarce în statul membru respectiv se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru de reședință.
- 34 Articolul 65 alineatul (5) litera (a) din regulamentul menționat precizează că șomerul prevăzut la alineatul (2) prima și a doua teză al acestui articol beneficiază de prestații în conformitate cu dispozițiile legislației din statul membru de reședință, ca și cum ar fi fost supus legislației respective în timpul ultimei sale activități salariate sau independente. Aceste prestații se acordă de către instituția de la locul de reședință.
- 35 În speță, din cererea de decizie preliminară reiese că prima întrebare trebuie înțeleasă ca urmărind în esență să se stabilească dacă articolul 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că se aplică într-o situație în care, înainte de a fi în șomaj total, persoana în cauză avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent și nu desfășura în mod efectiv o activitate salariată, ci era în concediu pe motiv de boală și primea, în acest temei, prestații de boală plătite de statul membru competent.
- 36 Rezultă că, pentru a oferi instanței de trimitere un răspuns util, trebuie să se stabilească dacă termenii „în timpul ultimei sale activități salariate”, care figurează la articolul 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 883/2004, vizează exclusiv desfășurarea efectivă de către persoana în

cauză a unei activități salariate în statul membru competent sau se referă de asemenea la o situație în care această persoană nu desfășoară în mod efectiv o activitate salariată, ci primește prestații de boală plătite de statul membru respectiv.

- 37 În această privință, este necesar să se constate că, contrar celor susținute de instanța de trimitere, precum și de guvernele ceh și polonez, articolul 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 883/2004, care figurează în titlul III din acest regulament, nu poate fi interpretat în lumina articolului 11 alineatul (2) din regulamentul menționat, întrucât reiese în mod expres din modul de redactare a acestei din urmă dispoziții, citată la punctul 7 din prezenta hotărâre, că aceasta se aplică în sensul titlului II din același regulament.
- 38 Termenii „în timpul ultimei sale activități salariate”, care figurează la articolul 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 883/2004, trebuie interpretați, în schimb, în lumina articolului 1 litera (a) din acest regulament. Astfel, dispoziția respectivă definește, în sensul regulamentului menționat, noțiunea de „activitate salariată” drept „orice activitate sau situație echivalentă considerată ca atare, în aplicarea legislației de securitate socială din statul membru în care se desfășoară această activitate sau în care există situația echivalentă”.
- 39 Rezultă din aceasta că o situație în care persoana în cauză nu desfășoară în mod efectiv o activitate salariată în statul membru competent, ci este în concediu pe motiv de boală și primește, în acest temei, prestații de boală plătite de statul membru respectiv, poate fi considerată o situație juridică comparabilă cu cea în care se află o persoană care desfășoară o activitate salariată și, prin urmare, poate intra în domeniul de aplicare al articolului 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 883/2004 dacă, în conformitate cu dreptul național al statului membru competent, beneficiul unor asemenea prestații este asimilat cu desfășurarea unei activități salariate.
- 40 În consecință, este necesar să se răspundă la prima întrebare că articolul 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că se aplică într-o situație în care, înainte de a fi în șomaj total, persoana în cauză avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent și nu desfășura în mod efectiv o activitate salariată, ci era în concediu pe motiv de boală și primea, în acest temei, prestații de boală plătite de statul membru competent, cu condiția însă ca, în conformitate cu dreptul național al statului membru competent, beneficiul unor asemenea prestații să fie asimilat cu desfășurarea unei activități salariate.

Cu privire la a doua întrebare

- 41 Prin intermediul celei de a doua întrebări formulate, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă articolul 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că motivele, inclusiv de ordin familial, pentru care persoana în cauză și-a transferat reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent sunt relevante în scopul aplicării acestei dispoziții.
- 42 Trebuie arătat că din textul dispoziției menționate, astfel cum a fost reluat la punctele 33 și 34 din prezenta hotărâre, nu reiese că motivele transferului reședinței persoanei în cauză ar avea vreo importanță în această privință. Trebuie amintit astfel că, potrivit considerentelor (4) și (45) ale Regulamentului nr. 883/2004, acesta are ca obiect coordonarea sistemelor de securitate socială existente în statele membre, în scopul de a garanta exercitarea efectivă a liberei circulații a persoanelor. Regulamentul respectiv a modernizat și a simplificat normele conținute în Regulamentul nr. 1408/71, menținând totodată același obiectiv ca acesta din urmă (Hotărârea din 21 martie 2018, Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, punctul 31).

- 43 Or, dintr-o jurisprudență constantă stabilită în cadrul articolului 71 din Regulamentul nr. 1408/71, care, având în vedere ceea ce precedă, poate fi transpusă în contextul articolului 65 din Regulamentul nr. 883/2004 din moment ce această dispoziție a înlocuit articolul 71 menționat, rezultă că acesta urmărește să creeze pentru persoanele aflate în șomaj care au reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent condițiile cele mai favorabile pentru căutarea unui nou loc de muncă (Hotărârea din 22 septembrie 1988, Bergemann, 236/87, EU:C:1988:443, punctul 18, Hotărârea din 8 iulie 1992, Knoch, C-102/91, EU:C:1992:303, punctul 14, și Hotărârea din 29 iunie 1995, van Gestel, C-454/93, EU:C:1995:205, punctul 20).
- 44 Așadar, dacă articolul 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 883/2004 ar fi interpretat în sensul că nu se aplică decât persoanelor care și-au transferat reședința pentru anumite motive, precum motivele familiale, aceasta ar avea ca efect să limiteze domeniul de aplicare al dispoziției respective și, astfel, să îngreuneze pentru persoanele în cauză căutarea unui loc de muncă în statul membru de reședință, în care se prezumă că beneficiază de condițiile cele mai favorabile pentru căutarea unui nou loc de muncă, cu atât mai mult cu cât un asemenea transfer este justificat în general de mai multe motive. O asemenea interpretare ar fi, prin urmare, contrară obiectivului urmărit de dispoziția menționată.
- 45 În consecință, este necesar să se răspundă la a doua întrebare că articolul 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că motivele, inclusiv de ordin familial, pentru care persoana în cauză și-a transferat reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent nu trebuie luate în considerare în vederea aplicării acestei dispoziții.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 46 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară:

- 1) **Articolul 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012, trebuie interpretat în sensul că se aplică într-o situație în care, înainte de a fi în șomaj total, persoana în cauză avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent și nu desfășura în mod efectiv o activitate salariată, ci era în concediu pe motiv de boală și primea, în acest temei, prestații de boală plătite de statul membru competent, cu condiția însă ca, în conformitate cu dreptul național al statului membru competent, beneficiul unor asemenea prestații să fie asimilat cu desfășurarea unei activități salariate.**
- 2) **Articolul 65 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 883/2004, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 465/2012, trebuie interpretat în sensul că motivele, inclusiv de ordin familial, pentru care persoana în cauză și-a transferat reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent nu trebuie luate în considerare în vederea aplicării acestei dispoziții.**

Semnături